

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 7 grudnia 2011 r.

w sprawie uznania Republiki Zielonego Przylądka w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/106/WE w odniesieniu do systemów szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8998)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/821/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2008/106/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek złożony przez Cypr w dniu 13 maja 2005 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl dyrektywy 2008/106/WE każde z państw członkowskich może uznać, w drodze potwierdzenia, odpowiednie świadectwa wystawiane marynarzom przez państwa trzecie, pod warunkiem że przedmiotowe państwo trzecie zostało uznane przez Komisję. Takie państwo trzecie ma obowiązek spełniać wszystkie wymogi Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) z 1978 r. (konwencji STCW) ⁽²⁾ w brzmieniu zmienionym w 1995 r.
- (2) Pismami z dnia 13 maja 2005 r. i 1 grudnia 2005 r. Cypr złożył wniosek o uznanie Republiki Zielonego Przylądka. W odpowiedzi na ten wniosek Komisja oceniła system kształcenia i szkolenia marynarzy oraz wydawania im świadectw w Republice Zielonego Przylądka w celu sprawdzenia czy kraj ten spełnia wymagania konwencji STCW i czy podjęto odpowiednie działania w celu zapobieżenia oszustwom związanym z wydawaniem świadectw. Wspomnianą ocenę oparto na wynikach kontroli wyjaśniającej przeprowadzonej przez ekspertów z Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu w czerwcu 2006 r. W toku tej inspekcji rozpoznano określone niedociągnięcia w systemach szkoleń i wystawiania świadectw.
- (3) Komisja dostarczyła państwom członkowskim sprawozdanie z wynikami oceny.
- (4) Pismami z dnia 2 lutego 2009 r., 8 grudnia 2009 r. i 17 września 2010 r. Komisja zażądała od Republiki Zielonego Przylądka należytego udokumentowania, że wskazane niedociągnięcia zostały naprawione.
- (5) W odpowiedziach z dnia 23 kwietnia 2009 r., 19 stycznia 2010 r., 4 grudnia 2010 r., 25 lutego 2011 r., 10 marca 2011 r. i 25 maja 2011 r. władze Republiki Zielonego Przylądka przedstawiły wymagane

informacje i dowody dotyczące zastosowania odpowiednich i wystarczających działań naprawczych pozwalających na usunięcie wszystkich niedociągnięć stwierdzonych podczas przeprowadzonej oceny zgodności.

- (6) Występujące w dalszym ciągu niedociągnięcia dotyczą, z jednej strony, braku określonego wyposażenia szkoleniowego w głównym ośrodku edukacyjnym i szkoleniowym w Republice Zielonego Przylądka, a z drugiej strony, niektórych elementów szkolenia dotyczących sekcji A-III/2 kodu STCW. Wystąpiono zatem do władz Republiki Zielonego Przylądka o zastosowanie dalszych działań naprawczych w tym zakresie. Wspomniane niedociągnięcia nie dają jednak powodów do zakwestionowania ogólnego poziomu zgodności systemów Republiki Zielonego Przylądka w zakresie kształcenia i szkolenia marynarzy oraz wydawania im świadectw z konwencją STCW.
- (7) Wyniki oceny zgodności i oceny informacji przedłożonych przez władze Republiki Zielonego Przylądka wskazują, że Republika Zielonego Przylądka spełnia odpowiednie wymogi konwencji STCW oraz podjęła stosowne środki w celu zapobieżenia oszustwom związanym z wydawaniem świadectw.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym uznaje się Republikę Zielonego Przylądka do celów art. 19 dyrektywy 2008/106/WE w odniesieniu do systemów szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
Siim KALLAS
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 323 z 3.12.2008, s. 33.

⁽²⁾ Konwencja przyjęta przez Międzynarodową Organizację Morską.